

TOXOPLASMOSIS

Dr. Orhan Özgen (*)

Gebelikte husule gelen infection hastalıkları bilindiği gibi hıçte az olmayan komplikasyonlarla neticelenir. Bu komplikasyon anneye olduğu gibi çocuğa da geçer. Bilhassa yüksek ateşle seyreden tifus, malarya ve pnömoni ekseriya erken doğuma sebep olur. Enfeksiyon hastalıklarının çoğu anne organizmasına tesir ederek (Endocarditis, nephritis v.s.) abort ve prematüre doğuma sebep olduğu halde, bazıları ise doğrudan doğruya fötüs üzerine tesir ederek düşük veya erken doğuma sebep olur (Toxoplasmosis, kızamıkçık ve grip gibi). Bu kısa girişten sonra obstetrikte gittikçe ehemmiyet kazanan Toxoplasmosis'ten bahsetmek istiyoruz.

Toxoplasmosis 1908 de Von Nicolle ve Manceaux tarafından kuzey Afrika'nın Gundi şehrinde bulundu ve buna izafeten Toxoplasma Gondii dendi.

Bakteriolojik olarak bir intrasellüler protozoa olan toxoplasma Gondii, konjenital enfeksiyon hastalıklarının sebeplerinden biridir. Bu hastalık 1939 senesinde Cowen Volf ve Paige tarafından insanda direct olarak teşhis edilmiş, nihayet 1941 de Sabin ilk defa Complement fixation testi ile hastalığın mevcutluğunu teyit etmiştir.

Toxoplasma Gondii'nin mikroskopik görünüsü kıvrık bir portakal dilimi şeklindedir. Uzunluğu 2 - 7 mikron, genişliği 1,5 - 4 mikron arasındadır. Giemsa ile boyandığında plazması mavi boyaya alır, kahverengi granüller vardır. Çekirdek soluk kırmızıdır. Bölünerek çoğalır ve bulundukları hücreyi tamamen doldururlar. Böylece hücrenin zarı patlar, Toxoplasmalar dokuya geçer, ilerler yeni bir hücreye girer, infection yayılır. Bu şeke proliferatif (İnvasiv) şekil denir.

Toxoplasmanın bir de kistik formu mevcuttur ki parazitlerin ev sahibine karşı bir müdafaa reaksiyonu olup yalnız immun organizmlarda ve reaksiyonzsuz dokularda bulunurlar. Toxoplasmalar bilhassa R.E.S ve merkez sinir sistemi hücrelerine ilgil gösterirler. Eritrositlerde görülmemiştir. Periferik kan dolaşımında geçici olarak rastlanırlar.

(*) Süleymaniye Doğumevi Kadın - Doğum Mütehassısı.

Enfeksiyon yolları heniüz tam olarak açıklanmamıştır. Parazitin taşıyıcısı olarak bütün toxoplasma hastalığına yakalanmış insan çevresindeki hayvanlar göz öünde bulundurulur. İnsana hayvan pisliğinin bulaşması, ısırma sonucu salyası ve etinin yenmesi ile bulaştığına dair iddialar mevcuttur. Alman müellifleri domuz ve sığır etiyle bulaşma şekline ehemmiyet verirler. Kist şeklindeki Toxoplasmalar hayvan etinde 10 gün canlı kalır ve mide asiditesinde tahrip olmazlar.

Toxoplasmalar kan yoluyla bütün vücut kısımlarını istila edebilir. İlk defa burun, nazofarenks ve barsak mukozasındaki hücrelere hücum ederler. Bazan da ufak yaralardan ve hatta cutis ve subcutisten geçmek suretiyle nüfuz edebildiğini, kohabitation yoluya da sırayetin mümkün olduğunu ileri süren otoriteler olduğu gibi, bu görüşlerin aksine müellifleri bir çoğu bulaşma şeklinin heniüz meçhul olduğu kanaatindedir. Bu organizma ile insan enfeksiyonu dünyanın bilhassa sıcak ve rutubetli iklimlerinde görülür. U.S.A'da yüksek halk tabakalarında % 17 - 31 olarak bildirmiştir. Alman müellifleri yetişkindeki enfeksiyon nisbetini % 60 - 80 olarak rapor ediyor.

Klinik :

Mohr ve Westphal toxoplasmosis'i 5 türlü hastalık tablosu halinde sınıflandırmışlardır :

- 1 — Serebral şekil,
- 2 — Kardiak şekil,
- 3 — Enterik şekil,
- 4 — Septik şekil,
- 5 — Pnömonik şekil.

Kemp ise 3 e ayırmaktadır :

- 1 — Infantil toxoplasmosis'i,
- 2 — Juvenil toxoplasmosis'i,
- 3 — Adült toxoplasmosis'i.

Pratikte umumiyetle akkiz toxoplasmosis ve konjenital toxoplasmosis olarak mütalâa edilmektedir.

Akkiz toxoplasmosis :

Bir çok enfekte büyük çocuklar ve adültlerde hastalığın ne semptom ne de belirtisi mevcuttur. Mevcut olsa da hafiftir. Bununla beraber bir çok klinik sendromlar nesredilmiştir. Bu semptomlar; enfeksiöz mononükleosis'i taklit edercesine akut jeneralize lenfadeno-

pati, genellikle öldürücü pnömonitis ve mykarditisle müterafık akut tifus benzeri ekzantem, akut meningoencephalitis ve chorioretinitis-tir.

Konjenital toxoplasmosis :

Bu şeklin tezahürü yaş ve enfektionun şiddetine bağlı olarak değişiktir. Akut enfektionla müterafık immun olmayan gebe kadında plasental bir fokustan meydana gelir. Gebelik seyrinde enfektion ne kadar erken olarak zuhur ederse fötüse tesirleri o kadar ağırdır.

Birinci trimestr'de :

Anne enfektionunun fötüse geçmediği kaydedilmiştir. Zira plasenta fokus temin edecek kadar gelişmiş değildir deniyor. Bununla beraber abort meydana geldiği görülmektedir.

İkinci trimestr'de :

Anne enfektionu doğumda ağır konjenital toxoplasmosis, ölü doğum ve prematüre doğumla beraberdir. Şurası muhakkak ki gebede husule gelen parazitemide mikrop göbek kordonu vasıtıyla çocuk organlarına yerlesir. Bu histolojik olarak tesbit edilmiştir. Bu durumda annede antikorlar yükselir. Şu da ilâve edilmelidir ki toxoplasmosis % 25 - 30 gibi nisbetlerde gebeliği zarara sokmaktadır.

Üçüncü trimestr'de :

Annedeki hastalık termdeki fötüsün değişik derecelerde hastalık arazlarıyla ve hasar görmüş olarak doğmasına sebep olabilir.

Bebeğin enfektionu vazih olmayabilir ve yıllarca latent kalabilir. Bazı hallerde, gebelik esnasında akut toxoplasmosis'e duyar olmuş bir anneden normal bir bebek doğabilir. Annenin enfektionu almasından yıllarca sonra gebelik zuhur ettiği zaman konjenital enfektion görülmemektedir. İlk doğan çocukta hastalık olsa bile sonraki çocuklarda hastlığın görülmemiği tesbit edilmiştir. Bununla beraber fotal enfektionun kronik maternal toxoplasmik endometritis'ten meydana geldiğine inanan Langer, aynı anneden mükerrer müteakip ölü doğumların dokularında paraziti gösterdiğini iddia eder.

Hafif konjenital toxoplasmosis vakaları daha mutaddır ve do-

ğumda sadece retinal lezyonlar gösterebilir. Fakat hastalığın ilave belirtileri hayatın ilk senesinde ortaya çıkar. Daha ağır vakalar jeneralize enfektion belirtilerini haizdir. Meselâ; ateş, yaygın adenopati, hepatosplenomegali, ikter ve makülo - papüler lezyon. Klinik manzara eritroblastosisle ve yeni doğanın hemorajik hastalığı ile karişabilir.

En ağır vakalar —ki zahiren nadirdir (% 1 - 2)— Merkez sinir sistemini ve gözleri tutar. Konjenital toxoplasmosisli 180 vakada değişik tezahürlerin sıklığı söyledir : Chorioretinitis % 94, Cerebral calcification % 59, psikomotor bozukluk % 45, Convulsion % 39, mikroftalmi % 36, hidrosefali % 22, mikrosefali % 21 dir. Merkez sinir sisteminin ve göz lezyonlarının genellikle beraber bulunmasına rağmen, M.S.S lezyonları birinci senenin sonunda veya bir kaç yıl sonra görüldüğü halde, göz bulguları çocukluk çağında ve hatta adült devrede herhangi bir zaman ortaya çıkabilir. Epilepsi ve mental geriliğe Thalhammer tarafından toxoplasmanın sebep olduğu konjenital beyin hasarlarının en mutad belirtisi gözüyle bakılır.

Bu hastalık üzerinde çok az sistemik araştırma olduğundan konjenital toxoplasmosis ensidensi pek bilinmemektedir.

Fransa'da canlı doğumlarda % 01 olarak bildirilmektedir. Eichenwald toxoplasmosis enfektionu belirtisini, orijini tesbit edilmeyen nörolojik anomalilikleri haiz çocukların % 4,9; jeneralize hastalık belirtilerini haiz çocukların % 1,3; normal çocukların % 0,07 olarak buluyor.

Gebelikle alâkası :

Toxoplasmosisli doğan çocukların ziddîne enfekte anneler, gebelikleri esnasında veya gebeliklerinden önce hastalık anamnesi vermedikleri gibi, genellikle sıhhatlıdır, yani hastalıklarından habersizdirler. Bununla beraber çok az vaka afebril adenopati gösterebilir. Akut toxoplasmosis yönünden tetkik, gebelerde bilhassa ateş, lenfadenopati, yahut aşırı yorgunluktan müşteki kimselerde yapılmalıdır.

Akut akkiz maternal toxoplasmosis'in klinik ve serolojik belirtileri bulunduğu zaman, tıbbi tahliye düşünülmelidir. Zira doğmamış çocuğu koruma yönünden spesifik ve güvenilir bir metod yoktur ve fötal hasar büyük olabilir.

Akkiz toxoplasmosisle spontan abort veya prematürite arasındaki münasebet vazih olarak tarif edilmemiştir. Feldman ve Miller

toxoplasmosis'in spontan aborta sebep olduğunu gösterememişlerdir. Konjenital toxoplasmosisli bebekler arasında prematürite ensidensi- ni ise % 25 olarak bulduklarını kaydediyorlar.

Diger taraftan Langer mükerrer abortları, prematür veya ölü doğumlari olan 70 kadının 23 ünün kendileri veya fötüslerinden toxoplasma izole etmiştir. Bu vakaların 19 unda serolojik testler enfeksiyonun yakın zamanda edinilmediğini göstermiştir.

Fötüs hastalığı kronik latent maternal enfeksiyondan husule gelmiştir ki bu kronik latent maternal enfeksiyon toxoplasmik endometritis'i meydana getirmiştir ve adı geçen müellif 2 veya daha fazla mükerer abortu, prematür doğumlu veya nedeni bilinmeyen ölü doğumları olan kadınlarda toxoplasmosis için profilaktik tedaviyi tavsiye etmektedir.

Teshis ;

Toxoplasmosis teshisi genellikle Sabin ve Feldman'ın boyalı testi yardımıyla serolojik olarak konur. Bu test şu müşahade esasına dayanır: Parazitler normal insan serumuyla enkübasyonu müteakip, alkalin metilen mavisiyle koyu boyanırlar. Antikor ihtiva eden serumla enkübe edilmiş toxoplasmalar boyalı olmazlar. Antikor mevcudiyeti bu metodla enfeksiyonu müteakip 11 gün gibi kısa bir zaman zarfında tesbit edilebilir. Titrasyon çabucak yüksek seviyelere ulaşır ($1/260.000$), aylarca yüksek kalır ($1/1000 - 1/16.000$) ve yavaş yavaş düşük seviyelere iner ($1/4$). Bu düşüş yıllar alır. Akut vakalarda pozitif serolojik teshis aşağıdaki bulgulardan birini göstermelidir :

- Antikor titrasyonunda negatiften pozitife bir değişiklik.
 - Kısa zamanda yükselen bir titrasyon.
 - Çok yüksek sabit bir titrasyon ($1/64.000$) veya daha yüksek.

Teshis, erken fazı müteakip 1 ay sonra toplanmış serum nümunelerinin (düşük titrasyonda değişmeyen) veya (negatif) olmasına kadar ekarte edilmelidir.

Toxoplasma complement fixation testi boyalı testinden bir kaç hafta sonra pozitif olur ve kısa bir müddet pozitif kalar (bir kay ay - 2 seneye kadar). Negatif bir complement fixation mevcudiyetinde yüksek bir boyalı testi titrasyonu yakında husule gelen aktif bir enfeksiyonu delege eder.

Doku kültürü, yahut civciv embriosundan hazırlanan antijen toxoplasmisin, araştırma veya tarama ameliyelerinde deri testi olarak kullanılır. Pozitif bir deri reaksiyonu konjenital vakalarda doğumdan 9 ay sonra görülür. Akkiz olanlarda enfeksiyondan 1 seneden daha önce

görülmez. Deri reaktivitesi geç tüberkülin tipindedir ve hayat boyunca bir kez daha önceki toxoplasma enfeksiyonunun kalan tek belirtisidir.

Deri testleri akut vakalarda kıymeti haiz değildir. Teşhis koymak için serolojik testler lüzumluudur.

Gebelikte ateşli hastalığın ayırıcı teşhisinde seri şekilde serolojik testler toxoplasmosis ihtimalini bertaraf edebilmek nedeniyle yapılmalıdır.

Gebeliğin seyrine münasebeti yönünden tam detaylı bir complement fiksasyon testinin tetkiki su neticelere götürür: Eğer antikor gebeliğin başlangıcında yoksa akut bir toxoplasmosis enfeksiyonu zehir etmedikçe o şekilde kalır. Eğer antikor gebelik boyunca sarih bir yükselme göstermeksızın düşük titrasyonda mevcutsa fötüse tehlikesi yoktur. Eğer antikor yüksek titrasyonda mevcut veya gebelik esnasında bariz derecede yükselmişse (en az 16 misli) konjenital enfeksiyon bakımından tehlike vardır.

Düğümde konjenital toxoplasmosis'in pozitif serolojik diagnozu annede ve çocukta yüksek bir boyalı testi antikor titrasyonunu göstermesini icabettirir (1/256 veya daha fazla). Anneden çocuğa antikorların pasif transferi ihtimalini bertaraf etmek bakımından, test çocukta yüksek antikor titrasyonu persistansını tesbit etmek için 4 ay sonra tekrarlanmalıdır.

Toxoplasma kandan, likordan ve biopsi organlarından hayvan pasajları ve doku kültürleri metodlarıyla tesbit edilebilir.

Tedavi :

Akut vakalarda bir folik asit antagonisti olan primetamin (Daramprim) ile 3 sülfamit kombinasyonu (Sulfadiazin, sulfametazin, sulfamerazin) kullanılması kıymeti haiz olarak bildirilmektedir. Bu tedavi neticeleri kronik vakalarda da aynı derecede kıymetlidir. Aktif enfeksiyonun serolojik belirtilerini haiz gebe kadınlar için fötüsü koruma yönünden tedavi tavsiye edilmektedir.

Gebelik esnasında tedavinin hakiki değeri ve emniyeti münakaşakalıdır. Bilhassa folik asit antagonistlerinin kullanılması abortlara sebep olabilmekte ve teratolojik olabilmektedir.

Thalhammer bütün gebe kadınların gebeliğin 3 üçüncü ayının sonunda toxoplasmin testine tabi tutulmalarını ileri sürer. Eğer test pozitifse enfeksiyonu eski olarak farzeder ve ehemmiyetsiz addeder. Test negatifse gebeliğin 8inci ayının sonunda boyalı testi tavsiye e-

der. Boya testi pozitif çıkarsa yakın bir enfeksiyonu düşünür ve fötüs tehlikededir. Thalhammer'in aksine geçmişinde toxoplasmosis olan bir kadının yeni gebeliğinde 6 hafta ara ile 10 günlük Supronal veya Durenat tedavisini tavsiye edenler vardır. Halbuki Thalhammer daha önce alınan enfeksiyonun deri testini pozitif yapacağı yani vücutta antikor teşekkül ettireceği düşüncesiyle buna lüzum hissetmiyor.

Serolojik testlerin pozitif çıktıığı deri testinin ise negatif olduğu vakalarda günde 3 gr. sulfamit + 25 mg. Primetamin (Daraprim) ile 3 hafta tedavi tavsiye edilmektedir.

Hastalığın aktive olduğu safhada tedavisi gereklidir. Zira latent safhada endometriumda toxoplasmosisin kistik teşekkü'lüne ilaçların nüfuzu zordur.

Tedavide zorluklardan biri de gebelik esnasında taze bir enfeksiyonun gizli seyredip dikkati çekmemesidir. Bugün için toxoplasmosis'e karşı esaslı bir profilaksi yerleşmemiştir. Gebelere hasta hayvanlardan uzak durmaları ve pişmemiş yiyeceklerden sakınmaları tavsiye edilir.

Özet

Yazar toxoplasmosis hakkında umumi bilgi vermiştir.

Summary

The author reviews toxoplasmosis in general.

LITERATÜR

- 1 — Von H. Kraubig und V. Friedberg. Gynakologie und Geburtshilfe 1967.
- 2 — Boch. J. Toxoplasmainfektionen und Toxoplasme bei Haustieren Thieme Stuttgart 1966.
- 3 — Anders, W. Die Toxoplasmose in seuchenhygienischer Sicht. Thieme Stuttgart 1966.
- 4 — Essbach, H. J. Röse. Zur Morphologie der Toxoplasmose des Menschen in Toxoplasmosis with placenta infection in monozygotic twins. Pediatrics 35, 1965.
- 6 — Kuhnert, H. H. Worner., Zur Frage der Übertragung von Toxoplasma Gondii auf den Menschen durch Huhnereier. 1966.
- 7 — Langer, H. Die Bedeutung der latenten mutterlichen Toxoplasmainfektion für die Gestation 1966.
- 8 — Piekarski, G. Zur epidemiologie der Toxoplasmose 1966.

- 9 — Smokka, H. Ein bemerkenswerter vaginaler Zel befund bei latenter Toxoplasmose. Zbl. Gnak. 1953.
- 10 — Van der Waaij. The gepidemiologie of toxoplasma. J. int. congr. parasit. Roma sept. 1964.
- 11 — Nieburgs, H. E., Clyman, M. S. Medical, surgical and gynecologic complications of pregnancy. 1936.
- 12 — Raoul Herve. Encyclopedie medico chirurgicale. Obstetrique. 5039 A 10 1960.